

† 01-11- ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ

† Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ καὶ τοῦ † Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δαυΐδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ τῇ νήσῳ ἀσκήσαντος.

ᾠχος λδ — Γα

Θε ος Κυ ριος και ε πε ε φα α νεν η
η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα α τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ριος και ε πε φα α νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

ᾠχος ἦ Γα.

ἦ Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι
ω Πνευματι

Μέγα εὔρατο, Εὔβοια κλέος, τὸν πανένδοξον, Δαβιδ τὸν θεῖον, ὡς ἱεραῶς ἀρετῆς καταγώγιον, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁπαδὸν ἀληθέστατον καὶ τῶν Ὁσίων ἀπάντων ἐφάμιλλον. Διὸ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος ἦ Γα.

ἦ Μεγα ε ευ ρα το Ευ βοι α κλεος
τον πα νε εν δο ξον Δα βιδ τον θει ον
ως ι ε ρας α ρε τη ης καταγωγι ι ι
ον και του Χρι στου οπα δο ον α λη θε

01-11 ΕΠΙΘΗΤΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἉΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ὁ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

στα τον και των Ο σιων α πα αν των ε ε
φα μι ι ιλ λον δι ο ο Πα τερ Ο σι ε
Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ ἁ ΟΣΙΟΥ ἈΛΥΙΑ

ἄ Γ Π
ἄ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ωνων αμην π ρ

Θεοτοκίον. **Θεοτοκίον.**
π ρ ^N **Γ**ετην μεσι τευ σα σαν την σω

τη ρι αν του γε ενους η μων ^{χ ρ} α νυ μνου

μεν **Θεοτοο** κε Παρθε ε νε ^{π ρ} εν τη σαρκι

γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου και Π

Θε ος η μων ^{χ ρ} το δι α Σταυρου κατα δε ζα

α με νος πααθος ^{π ρ} ε λυ τρω σα το η μας ^{χ ρ}

εκ φθο ρα ας ως φι λαν θρω πο ο ο ος Γ ἄ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ἰάσεων δύναμιν· ὄθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω φρονήματι, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὄθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου, Ἄχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Σπιχολογίαν,
Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.
ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον, τοῦ Παρακλήτου,
ἐχρημάτισας, τῇ σῆ ἀσκήσει, καὶ πολλοὺς πρὸς
σωτηρίαν ὠδήγησας, καὶ Μοναστῶν ὑποτύπωσις
πέφηνας, καὶ ἰαμάτων δυνάμεις ἐτέλεσας.
Δαβίδ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Ὁλος ἄτρεπτος, ὁ Λόγος μείνας, ὅλος
ῥῆκῃσεν, ἐν τῇ γαστρὶ σου, μὴ ἐκστάς τῆς
συνεδρίας τοῦ Φύσαντος, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ
φανεῖς ὡς ἠυδόκησεν, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς
ἡμᾶς ἔσωσεν. Ὅν ἰκέτευε, δοθῆναι τοῖς σὲ
δοξάζουσι, Παρθένε ἰλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἀσκητικῶς ἀγωνιζόμενος Πάτερ,
καθαγιάζεις τῇ ἀγία ζωῇ σου, οὓς περ διῆλθες
τόπους θείῳ Πνεύματι, ἐξαιρέτως δ' Ἄγιε, ἐν τῇ
νήσῳ Εὐβοίας, πλεῖον πάντων ἔλαμψας, ἐν αὐτῇ
καταπαύσας, καὶ ἀγιάζεις ταύτην ὡς Δαβίδ, ταῖς
τῶν ἀγίων λειψάνων σου χάρισι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Τῆ κραταιᾶ σου προστασία Παρθένε, τοὺς καταφεύγοντας θερμῇ πεποιθήσει, ἀπὸ παντοίων ῥύου περιστάσεων, δίδου τὴν εἰρήνην σου, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, καὶ σωμάτων ἴασιν, καὶ παισμάτων τὴν λύσιν· σὺ γὰρ ὡς οὔσα, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δύναμιν ἔχεις, πληροῦν, πᾶσαν αἴτησιν.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἑχου.

Ἑχος Γτος

^Γ ^Β
⁶ ^λ **Ε**κ νε ο τη το ος μου ^Δ ^Γ πολ λα α
 πο λε μει με πα θη ⁶ ^λ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρμου ^{Δίς} ⁶ ^λ
⁶ ^λ **Ο**ι μισουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ⁶ ^λ ως χορτος γαρ πυ ρι ε
 σεσθεα πε ζη ραμ με νοι ^{Δίς} ⁶ ^λ
^Γ ^Β
⁶ ^λ **Δ**ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ^Π ^Β ⁶ ^λ
⁶ ^λ **Α** γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
^Γ ^Π ^Β
 ου ου ται ⁶ ^λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Τὸ τρίτον. ⁶λ **Γ**ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ

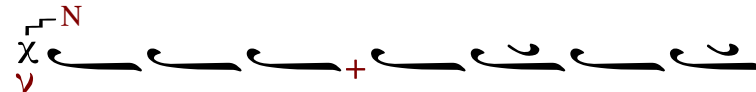
^{z'}ο ^{β'}χορός: ^{z'}λ ο θα ανατος του Ο

ρι ι ι ου ⁶λ ⁶λ ου ου ου ου ⁶λ ου ου ου ⁶λ

Καί ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

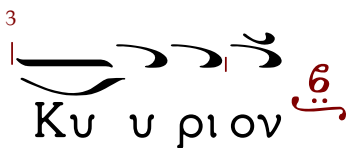
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

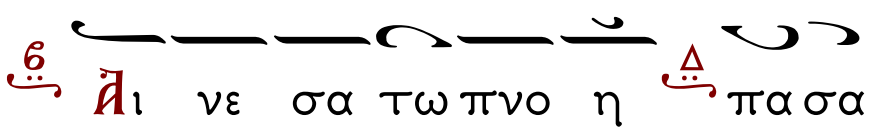
Ὁ Χορός:
Κυ ρι ε ε λε η σον

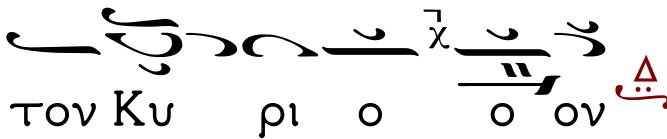
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

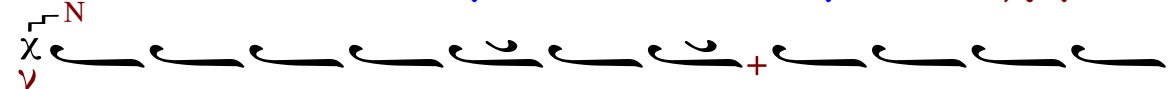
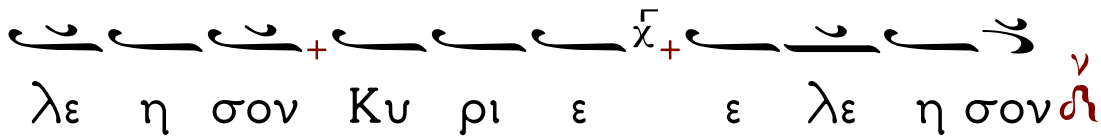

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον.
Ἀι νε σα τω πνο η πα σα

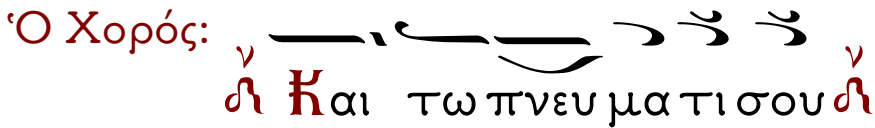

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ὁ Χορός: **Κ**αι τω πνευματισου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Ὁ Χορός: **Δ**ο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις του σου Οσιου πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθητων εμω

ων εγ κληματων

και νυν και αι και εις τους αιωνας

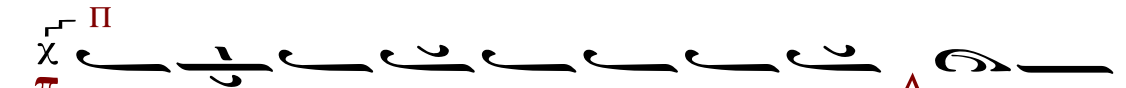
των αιωνων αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

ελεημον εξαλειψον τα πληθητων ε

μωων εγ κληματων

Ἦχος λ π Πά

^Π
^χ ^π

 Ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ^Δ και κα τα το
 πλη θος των οι κτιρ μων σου ^χ ^Δ ε ζα λει ψον ^Δ
 το α νο ο μη μα α α μου ^π

^Π
^π

 Γη με ε ρον ο θε ο φο ρο ο ος
 Δαυ ιδ το της Ευ βοι ας ε ζο χον ω ρα α
 α α ι ι ι σμα ^Δ τον της α σκη σε ως πε
 ρα α α α να α ας δρο ο ο μον την προς
 ου ρα νον πο ρει αν ε ε ε ποι η η η σα
 α α α το ^π και τας αν τι μι σθι ας των

πο νων δρε πο ο ο με ε ε νος τοις
 απ αι ω νος α γι οισ συ υ υ να γα α αλ
 λε ε ε ε ται η μιν δε κα τε ε λι
 ι ι πεν ως πη γη ην α α γι ι ι α σμου
 και πα τρω ω ω ω ο ο ον κλη η η
 ρον την των σε πτων αυ του λει ψα α α
 νων σο ο ρον πα α σι πη γα ζου ου σα αν
 α φθονως τα α ι α α α μα α α α
 τα α α α α

01-11 ΕΠΙΘΗΤΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ἁ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

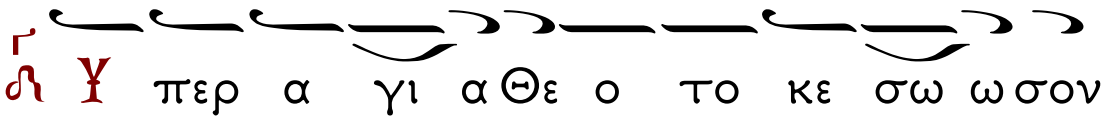
ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ
ⲉ ⲗⲉ ⲛⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲟⲛ (δλς)
ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ
ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲟⲛ
ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ
ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲉ ⲛ
σο ο ο ν

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ ἔ. ΟΣΙΟΥ ΛΑΥΙᾶ

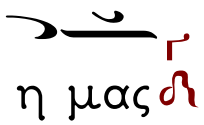
Π Ν Γ
προς σε κατα φε ευγω σω τη ρι αν ε πι
ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε
των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί, πολλῆς
ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν·
εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ
λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ
χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη
του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

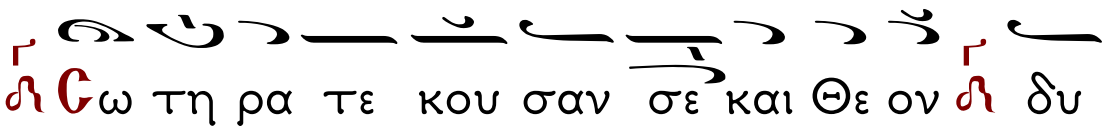

 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

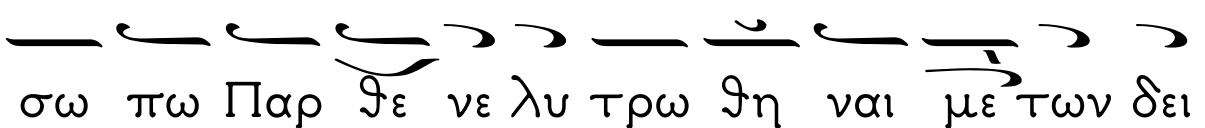

 η μας

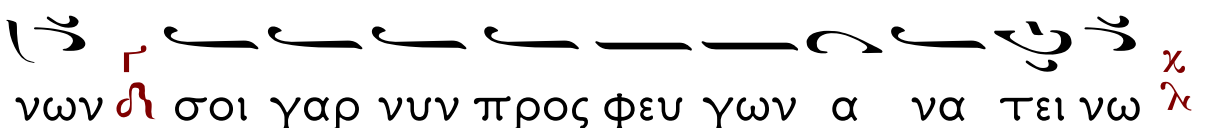
Ὠτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
 Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
 νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
 τὴν διάνοιαν.

 Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

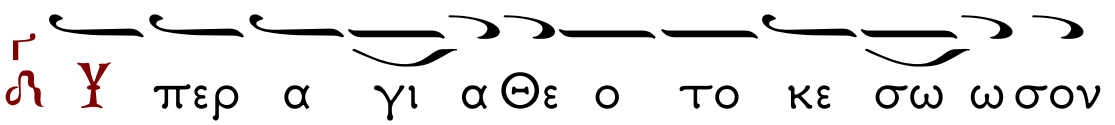
 σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

 νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω

 και την ψυ χην και την δι α νοι αν

 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

 η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Νοσοῦντα το σωμα καὶ τὴν ψυχὴν
ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ
σου ἀξίωσον μόνη Θεομητορ
ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τελοχεύτρια

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς δύο
Κανόνες τῶν Ἁγίων.

Κανὼν πρῶτος. Ὠδὴ α'. ᾠχος α'.
Ἄσωμεν πάντες λαοί.

^π_π ^χ₉ Ἄ γι οἱ του Θε ου πρε σβευ σα τε

υ περ η μων ^Δ_Δ

Υπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ
δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη
πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιούσι πιστῶς, παρέχει
ἀενάως, ἀναβλυστάνουσα.

^π₉ Υ πο της χα ρι τος της αρ χι κης Τρι

α δος ^Δ_Δ η δυ ας η θαυ μα στη και σε

βα σμιος ^π₉ φω τι ζο με νη πα σινι α μα

τα ^Δ_Δ τοις προ σι ου ου σι πι στως ^Δ_Δ πα ρε χει

α ε να ως α να βλυ στα ανου ου σα ^π₉

χ^π π⁹ Ἄ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε

υ περ η μων δ^α

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες, τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

π⁹ Μυ στα γω γου με νοι τοις ζω η φο ροις

λο ο γοις δ^α ως φω στη ρες εν κο ο σμω ε

ζε λαμψαν π⁹ την των πα θων ο μι ιχλην

ευ κολως δι α σκε δα ζον τεσ π⁹ τη ζε ε σει

της πιστεως οι Παμμα κα α ρι ι στοι π⁹

χ^π π⁹ Ἄ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε

υ περ η μων δ^α

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχᾶς δέ, φανότατα καταλαμπρύναντες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγαστοι.

^π₉ **Ν**ο ο μω πει θο με νοι τω του Σω τη ρος
πα α σαν ^Δ_Α η δυ πα θει αν σαρ κο ος μεν α
πε θεν το ^Δ_Α ταις α ρε ταις ψυ χα ας δε φανο τα
τα κα τα λαμ πρυ ναν τες ^π₉ εν κο ο σμω δι
ε πρε ψαν οι α ξι α α γα α στοι ^π₉

^π₉ **Υ**πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας ^Δ_Α

Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῆ γαστρὶ σκηνώσας, Θεομητορ ἀπορρήτως ἠμφιάσατο, ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Ὁ ὅλον τον ανθρωπον εν ση
 γαστρι σκηνωσας Θεομητορα πορ
 ρητως ημφιασατο ὁ εκ Πατρος ε
 κλααμψας Υιος αχρονως ο υπερθεος
 αυτοον ανυμνησωμενο τι δεδοξαα
 σται

π
9

π
9

Κανὼν τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

Ὦδὴ α΄.

ᾠχος πλ. δ΄.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγαλοφώνως τὴν ἀγίαν μνήμην σου, ὑμνολογῆσαι τολμῶν, τὴν σὴν ἐξαιτούμαι, χάριν τὴν πολύφωτον, τὸν νοῦν μου καταυγάζουσαν, καὶ ἰσχύν μοι διδοῦσαν, ὅπως ἐπάξιον αἴνεσιν, ἄσω σοι Δαβίδ παμμακάριστε. *(Δίς)*

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρᾶς ἐκ ρίζης ἄνθος εὐθαλέστατον, Πάτερ ἐβλάστησας, καὶ ἀμετρήτου βίου, εὐωδίαν κρείττονα, ἀπὸ παιδὸς διέπνευσας, ὀλικῶς τῷ Σωτῆρι, ἀνατεθεὶς ἐκ νεότητος, Πάτερ οὐρανίῳ φρονήματι.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιχαρῶς τοῦ Βαπτιστοῦ τῆς ὄψεως, Πάτερ ἠξίωσαι, καὶ φωνῇ τῇ τούτου χαίρων ἠκολούθησας, ἐν ἀτελεῖ τῷ σώματι, καὶ τελείᾳ φρονήσει, ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ Ὁσιε, μείνας ἀληθῶς ὡς ἀσώματος.

Δόξα...

Εξέστη Πάτερ ὁ σεπτὸς, γεννήτωρ σου, ἠνίκα εἶδὲ σε, ἐν ναῶ ἁγίῳ ὄλον ἐξαστράπτοντα, πρὸ τῆς εἰκόνοσ Ὅσιε, Ἰωάννου τοῦ πάνυ, καὶ τὴν σὴν μέλλουσαν ἔλλαμψιν, Πνεύματι Ἁγίῳ μεμύηται.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Γένος βροτῶν τῆσ καταδίκης σέσωσται, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, τῷ σῶ ἀπορρήτῳ, τόκῳ Παναμώμητε· Θεὸν σεσαρκωμένον γάρ, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, χαρᾶσ ἡμῖν ὥφθης πρόξενος· ὄθεν κατὰ χρέος αἰνοῦμέν σε.

Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης
 τιθημι Σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ
 με κυβερνησον προς τον λιμενα σου
 των αγαθων η αιτια των πιστων το
 στηριγμα μονη πανυμνητε

Υπεραγια Θεο το κωσωω
 σονη μας

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν ταραχὸν,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ικετευω Παρθενε τον ψυχι κον
 ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ9 συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ9

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ1 τον Χριστον ε

κυ ησας ⁺ μο νη πανα χραν τε ^Δ1

^Δ1 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Δ1

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Δ1 Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον ^Δ1 της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ^Δ9 παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ9 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ1 τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α νε λ

λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να μω με

+ τον α δα πα νη τον

Ὡδὴ γ'.

Κανὼμ πρώτος τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Ἄ γι οἱ τοῦ Θε οῦ πρε σβευ σα τε

υ περ η μων Ἄ

Ἰάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν
θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ αἴλου φωτὸς τὰ
λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες, ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Ἰ α α σε ω ν τ α ς π η γ α ς τ ω ν δ ω ρ ε ω ν

τ ε τ ω ν θ ε ι ω ν τ ο υ ς ο χ ε τ ο υ ς Ἄ τ ο υ α ἴ λ ο υ

φ ω τ ο ς τ α λ α μ π ρ ο τ α τ α δ ο χ ε ι α α π α ν

τ ε ς Ἄ α ξ ι ω ς υ μ ν η η σ ω ω μ ε ν

Ἄ γι οἱ τοῦ Θε οῦ πρε σβευ σα τε

υ περ η μων Ἄ

σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρούοντες
πάθη τὰς ἀρρωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν
Πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται
θεραπεύετε.

π
9
σω μα α των τε και ψυ χων ως ι α τρευ
ον τες πα θη τας αρ ρω στι ι ας ἄ των προ σι
ον των υ μι ιν Παν σε βά σμι οι προ θυ
μως νυν ως ευ ερ γε ται θε ρα πε ε ευ ε
τε

π
9
ἄ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε
υ περ η μων ἄ

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι
πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφήν τοῦ βίου σαφῶς
ἀπεκρούσαντο, τῷ θεῷ κάλλει, ἀνενδότης
ἀτενίζοντες.

Ὁ νι ιμοις εν α ρε ταις κα τα κο σμου
 με νοι πα σαν την φθειρο με ε νην
 βι ου σα φω ως α πε κρου σαν το τω θει
 ω κα αλ λει α νεν δο τως α τε νι ι ζο ον

τες
 Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
 η μας

Ἐν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος
 ὦφθη Θεογεννητορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς
 θεότητος, ἐν μήτρᾳ σου, τῆς παναγίας Θεόνημφε.

Θεοτοκίον
 Ἐν ει δει τω καθ η μας ο πριν
 α νει δε ος ω φθη Θε ο γεν νη η τορ
 δρα μου σης σαρ κι ι της Θε ο τη τος εν

μη τρα σου **Δ**της πα να γι ας Θε ο ο νυ υμ

φε

π
9

Κανὼν τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς Θεὸν ἀγαπήσας ἀπὸ παιδὸς Ὁσιε, τὴν τῶν γεννητόρων ἀγάπην, ἐμφρόνως ἔλιπες καὶ ἠκολούθησας, ἀνενδοιάστῳ καρδίᾳ, καὶ σοφῶ φρονήματι, Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι. (Δίς)

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποτιζόμενος ρείθροις, τοῖς τῶν Γραφῶν Ὁσιε, καὶ τοῖς θεοπνεύστοις λογίοις, αἰεὶ τρεφόμενος, ἐν νεανίαις τελῶν, ὅλος θεόφρων ἐφαίνου, πεπλησμένος Ἄγιε, πολλῆς συνέσεως.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμην ἔνθεον ἔχων, ἐν τῇ ψυχῇ Ἄγιε, κόσμου τῆς ἀπάτης ἀπέστης, ἀπὸ νεότητος, καὶ τῆς πατρίδος φυγῶν, προσωκειώθης Κυρίῳ, τούτου τὸν γλυκύτατον ζυγὸν ἀράμενος.

Δόξα...

Ὀλικῇ προθυμίᾳ, ἀκολουθῶν Ὁσιε, τῇ ἀπ' οὐρανοῦ θείᾳ κλήσει, εὔρες ἰθύνοντα, καλῶς πρὸς δρόμον σε, τῆς οὐρανίου πορείας, τὸν σοφὸν Ἀκάκιον, προνοία κρεῖττονι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ὑπερφυῶς τέτοκας,
τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, σάρκα γενόμενον,
σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν πεπτωκότα ἀπάτη,
Θεοτόκε Δέσποινα, κόσμου προσφύγιον.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

ᾠχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον...

Ὡς ἀστὴρ λαμπρότατος ὤφθης ἐν κόσμῳ, καταυγάζων ἅπαντας, τοὺς προσιόντας σοι πιστῶς, Δαβίδ Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν ἱαμάτων τοῖς θείοις χαρίσματι.

Ὁ Οἶκος.

Ἦμνον ἅπαντες πιστοί, τῷ Θεῷ ἀναπέμψωμεν, τῷ δωρησαμένῳ ἰσχύν, τῷ αὐτοῦ θεράποντι Δαβίδ, ἀγωνίσασθαι καλῶς, τὸν τῆς ἀρετῆς κάλλιστον ἀγῶνα· ἐν ἐσχάτοις γὰρ καιροῖς ἀναφανείς, ὡς ἀστὴρ ἀειφανῆς τῆς θείας φωταυγείας, τῶν πάλαι Ὁσίων ὤφθη ὁμόζηλος, καὶ τῷ βίῳ ὁμότροπος, καὶ τοῖς τρόποις συμμετόχος, καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν χαρίτων, κοινωνὸς ἰσοκλεής· καὶ ἐν πλείστοις ἀγωνισάμενος τόποις, ἐν τῇ νήσῳ Εὐβοίᾳ, θεία νεύσει, παρεγένετο· ἔνθα ναὸν τῷ μεταμορφωθέντι ἐν Θαβῶρ Σωτῆρι ἐδομήσατο, καὶ Μονὴν ἱερὰν συστησάμενος, ὡς σωτηρίας λιμένα ἀκλυστον, πάντας εὐεργετεῖ, κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα, τῶν ἱαμάτων θείοις χαρίσμασι.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

ᾠχος α'.

Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τῶν θείων καὶ σεπτῶν, Ἀναργύρων τὴν μνήμην, Κοσμᾶ Δαμιανοῦ, τῶν ἡμῶν πολιούχων, τελέσωμεν φιλέορτοι, κατὰ χρέος γηθόμενοι, καὶ γὰρ πέλουσι, κοινοὶ προστάται καὶ σῶσται, πάσαις θλίψεσι, πάντα ρυόμενοι τάχος, τοὺς πίστει προστρέχοντας.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Δόξα...

Ἀπὸ βρέφους ἐπόθησας ἀληθῶς, τὸν ἐνάρετον βίον καὶ καθαρὸν, ὡς πλήρης φρονήσεως καὶ τῆς ἄνωθεν κλήσεως, ἐκλελεγμένον σκεῦος, καὶ κόσμου τῆς σχέσεως, ἀνώτερον φυλάττων, τὸν νοῦν σου μακάριε. Ὅθεν Μοναζόντων, δεδεγμένος τὸ σχῆμα, τῶν πάλαι ὁμότροπος, Ἀσκητῶν ἐχρημάτισας, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Ποιητὴν, ὄν ἐκύησας Κόρη ὑπερφυῶς, ῥυόμενον ἅπαντας, χαλεπῆς ἐκ χειρώσεως, ὡς Μήτηρ ἐκδυσώπει, μανίας τοῦ ὄφους, καὶ κοσμικῶν σκανδάλων. ρυσθῆναι καὶ θλίψεων, μόνη Θεοτόκε τοὺς πρὸς σὲ αφορῶντας, καὶ πίστει ζητοῦντάς σου, τὴν ὀξεῖαν βοήθειαν, τὴν ἡμᾶς αἰεὶ σώζουσαν, πρεσβεύουσα Παρθένε, αἰεὶ, καὶ μελλούσης δόξης καὶ λαμπρότητος, τῆς χαρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, τυχεῖν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἴατροὶ θαυματουργοὶ Ἐνδοξοὶ, ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατεβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἰατρῶν· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καμοί, διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνήσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύο,
Πληροῦσιν, ὡς πρῖν, καὶ πάλιν γῆν
θαυμάτων.

Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον
ἐκ γῆς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ
Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ
Εὐβοίᾳ ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Δαβὶδ Γολιάθ κατέβαλε τῷ λίθῳ,
Δαβὶδ προσευχῆ κατέβαλε τὰ πάθη.
Πρώτη Θεοῖο Δαβὶδ Νοεμβρίοιο ἔστηκε
θώκῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχοι.

Καὶ Κυρίαίνα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.
Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανὴ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἑτέρων
πέντε.

Στίχοι.

Σὺν ἔξ συνάθλοισ, τῆς ἀληθείας φίλοισ,
Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ
Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στίχοι.

Σὺν Ἰακώβῳ τῷ θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος
Ἰωάννης ἤνεγκεν ὁ Χριστοῦ θύτης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Ἐρμηνιγγέλδου.

Στίχοι.

Ἐρμηνίγγελδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης,
Σφαγὴν ὑποστάς, βάπτεται λύθρου κόχλω.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ
Ἰουλιανὴ πυρὶ τελειοῦνται.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου νέου Ἱερομάρτυρος,
Ἰακώβου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἰακώβου
διακόνου καὶ Διονυσίου μοναχοῦ, τῶν δι'
ἀγχόνης τελειωθέντων κατὰ τὸ 1520.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος Γ'τος

ᾠδὴ α'. ^Γ ⁶ ^λ ^B ^M

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πλη

ρωθήσεται Πνεῦματός ⁶ ^λ ^M καὶ λόγον ἐρεῦξο

μαι τῆ βασιλίδι Μητρὶ ⁶ ^λ ^M καὶ οφθήσο

μαι φαιδρῶς πανηγυρίων ^π ⁹ ^M καὶ ἀσωγῆ

θομένος ταυτῆς θαύματα ⁶ ^λ

ᾠδὴ γ'. ⁶ ^λ ^Γ

Τοὺς σου οὐς ὑμνολογοῦς Θεο

τοκε ^Δ ^Δ ἡ ζωῶσα καὶ ἀφθονοσπηγῆ ^Δ ^Δ

θίασον συγκροτήσαντας ⁶ ^λ πνευματικόν

στερωῶσόν ^π ⁹ καὶ ἐν τῇ θείᾳ δοξῇ

σου ^Δ ^Δ Ὁ ἀχορός ⁺ ⁶ ^λ

στεφανῶν δοξῆς ἀξίωσόν ⁶ ^λ

Ὡδὴ δ'.

 Την α νε ζι χνι αστον θει ει αν βου
 λην ^{6λ} της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ^{6λ}
 σου του υ ψιστου ^{6λ} ο Προ φη της Αβ βα κουμ
^{6λ} κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δ δο ζα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε ^{6λ}

Ὡδὴ ε'.

^{6λ} **Ε** ζε στη τα συμ παν τα ^{6λ} ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ^{6λ} εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι παν των Θεον ^Δ και τε το κας α χρο
 νον Υι ον ^{ζ'} πα σι τοις υ μνου σι σε ^{6λ} σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα ^{6λ}

Ὡδὴ στ'. ⁶λ' **Τ**ην θειαν ταυ την και παν τι μον τε λουν

τες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π9 της Θε ο μη

το ρος ^π9 δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ^Δα

τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δοξαζοντες ⁶λ'

Ὡδὴ ζ'. ⁶λ' Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶λ' τη

κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶λ' πα ρα τον κτι

σαν τα ⁶λ' αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶λ' αν δρει

ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶λ' υ

πε ρυ υμνη η τε ^π9 ο των Πα τε ρων Κυ ριος

^Δα και Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶λ'

Ὡδὴ η'. ⁶λ' **Δ**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον

6
λ

6
λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω Δ ο το οκος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το Δ το τε μεν τυ που μενος 6
λ νυν

δε ενεργου μενος π την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν Δ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα π και υ πε ρυ ψου τε Δ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας 6
λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ'τος

Στίχος α'. ^χ ⁶ ^λ ^Μ ^Β
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το πνευ μα
 μου ^χ ⁶ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι
 μου ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^Β
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ ⁶ ^λ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τω σ των Σε ρα φι μ
⁶ ^λ την α δι α φθο ρω σ Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶ ^λ την ον τω σ Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶ ^λ

Στίχος β'. ^χ ⁶ ^λ ^Β
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ⁶λ ι δου

γαρ απο του νυν ⁶λ ^χμα καρι ουσι με πα

σαι αι γενεαι ⁶λ _B

⁶λ **Τ**ην Τιμιωτεραν των Χερουβιμ ⁶λ και

εν δοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ

⁶λ την αδιαφορωσ Θεον Λογον τεκου

σαν ⁶λ την οτως Θεοτοκον σε μεγαλυνο

μεν ⁶λ

Στίχος γ'. ⁶λ ^χ **Ο**τι εποιησε μοι μεγα

λεια οδυνατος ⁶λ και αγιον το

ονομα αυτου ⁶λ και το ελεος αυτου

^Γ₆ ^λεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

₆ ^λ με νοις αυ τον ₆ ^λ

₆ ^λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ₆ ^λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

₆ ^λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν ₆ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ₆ ^λ

Στίχος δ^ν. ^Γ₆ ^λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ₆ ^λ δι ε σκορ πι σεν ₆ ^λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ₆ ^λ

₆ ^λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ₆ ^λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

⁶λ

Στίχος ε'. ^χ⁶λ Η κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶λ πει νων τας ^χ⁶λ ε

νε πλη σεν α γα θων ^Δκαι πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους

⁶λ

⁶λ ^Μτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δκαι

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^Π^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν 6
λ

Στίχος στ'.^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων⁶

τω Α βρα αμ^χ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος 6
λ

⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ^Π την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδή τῶν Καταβασιῶν.

^π₆^λ ἅ πας γηγενης ⁶_λ σκιρτατωτω πνευματι
 λαμπαδουχουμενος ⁶_λ πανηγυριζετωω
 δε ^π₉ αυλωννοων φυσις γεραιρουσα
⁶_λ τα ιερα θαυμασια της Θεο
 μητοορος ^Δ₁ και βοαααατω ^Δ₁ χαιροις
 + πανμακαριστε Θεο το κε Α γνη
 αειπαρθε νεεεεεεε ⁶_λ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εὐβοίας τὸν κοσμήτορα, καὶ θεῖον ἀντιλήπτορα, καὶ βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρὸς Χριστὸν μέγαν πρέσβυν, Δαβὶδ τὸν ἱερώτατον, ὀσίων τὸ ἀγλαΐσμα, καὶ ἱερέων καύχημα, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτοῦ μνήμῃ.

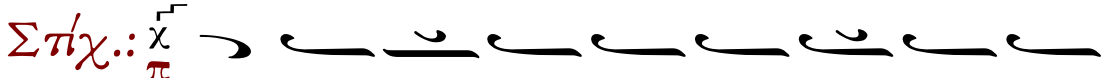
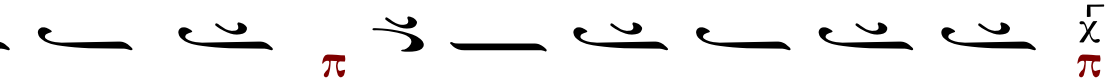

Θεοτοκίον.

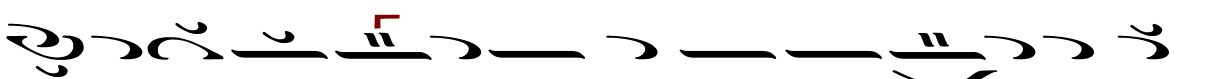
Ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεὸς ὁ Ὑπερούσιος, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, ἀνερμηνεύτως ὡς οἶδε, καὶ κόσμῳ, πεφανέρωται, διπλοῦς Ἄγνη ταῖς φύσεσι, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ, καὶ ἔσωσε Θεοτόκε, τοὺς τὸν σὸν τόκον αἰνοῦντας.

 δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου σοι

 πρε ε πει υ υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε

 ω ω ω ω

Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἰδιόμελα.

ᾠχος 4/4 Πα

Σπῆχ.:
 του ποι ησαι εν αυτοις κριμα

 εγ γραπτον δοξα αυτη εσται

 πασι τοις οσιιιι οις αα

 αυτου

 την χαριν των ιαα μααα των εκ

 Θεου ειληηφοοτες αναργυρωστα

 παθητων ψυχων και των σωμααατων

ἡ ἡ μωων θε ρα πε ευ ε ε τε ἠπααγκο

σμοιοι Α να α α αρ γυ υ υ υ ροι ο

θεν δι υ μων Χριστο ο ος τοις πι ι στοις την

δε δο με νην ευ ρω στι αν χα α ρι ζο ο

με ε ε ε νος φω στη ρα ας α α πλα α νεις

υ μας α να δει κνυ υ σι ι ι τη οι οι κου

με ε ε ε νη αυ τω πρε σβευ σα α τε σω

θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων

Σπχ.: Ἄι νει τε τον Θε ον εν τοις α

γι οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε

ω μα τι της δυ να α α με ως α α αυ

του

π
9

Εκ της α ανω ω θεν προ ο ο ο μη η
 θει ει ει ας την των ι α μα των α
 βυ υ σ σ ο ν ε ζ αν τ λ η η σα αν τε ες πα σιν
 α να β λυ υ ζ ε ε τε τοις πιστοις τας ι α σει εις
 Α να α αρ γυ υ υ υ ροι υπερ φυ ως
 γαρ των νο σου ουν των τα α πα α α θη
 εν χει ρου ρ γι αις μυ στι ι καις εκ θη σαυ
 ρων του Πνευ μα α τος φαρ μα κα προ τι θεν τε
 ε σω τη η η ρι ι ι ι α τοις κα μνου
 ου σι ι ι ι θε ρα πε ε ευ ε ε ε τε ε

ο θεν να ος σε πτος γε ε γο ο νο ο τες η της
 ζω αρ χι κη η η ης Τρι ι α α α δος π
 εν υ μιν σα φως την κα τοι κι ι ι α α αν
 ποι η η σα με ε ε ε ε ε νης π αυ τη
 πρε σβευ σα τε η σω θη ναι τα ασ ψυ χα α ας
 η η η η μων π

Ἦχος Δι

Σπύχ.: χ
 αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
 να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
 το πλη θος της με γα λω συ υ νης αυ του
 Α γα λλε ται ο χο ρος των Α γι ων εις

αἰ αἰ ω ω ω νας βα σι λει αν γαρ ου ρα νω
 ων ε ε κλη ρο νο ο ο ο μη η η η
 σαν γη τα λει ψα α να αυ των δε ε ζα α
 με νη ευ ω δι ι α α αν δι ε ε ε
 πνε ε ε ευ σε δου λοι Χρι ιστου γε γο ο
 να α σι κα τα σκη νω σαν τες εις ζω η ην
 αἰ αἰ ω ω ω νι ι ι ι ον

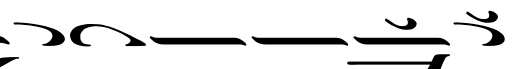
Εἶτα ἰστώμεν στίχους γ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

ᾠχος. πλ. δ'.

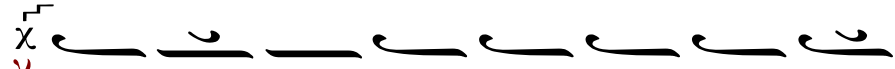

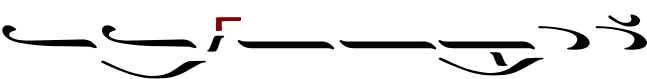
ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ.: ^χ_γ
 Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ
^ε_λ
 πιγ γος ^χ_γ ^ε_λ αι νει τε αυ τον ^ε_λ εν ψαλ τη

 ρι ω και κι θα ρα ^ε_λ

Πάτερ Δαβίδ παμμακάριστε, ἀπὸ παιδὸς τῷ Θεῷ, σεαυτὸν ἀναθέμενος, κοσμικὴν προσπάθειαν, θεοφρόνως ἀπέρριψας, καὶ τὸν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῇ πολιτείᾳ ὤφθης Ἰσάγγελος· ὦ τῶν ἀγώνων σου, καὶ τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, παρὰ Θεοῦ, δόξης καὶ λαμπρότητος! ἧς κατηξίωσαι.

Στίχ. ε! ^χ_γ ^N
 Ἄι νει τε αυ τον εν τυμ πα

 νω και χο ρω ^ε_λ αι νει τε αυ τον ^ε_λ εν χορ

 δαι αις και ορ γα νω ^ε_λ

Πάτερ Δαβίδ παναοίδιμε, τόν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστήν, αὐτοψεῖ ὡς ἑώρακας, καί τῆς τούτου Ὅσιε, φωνῆς θείας ὡς ἤκουσας, αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας, καί θεοφόρος ὅλος καί ἔνθεος, ἀπό νεότητος, ὠφθης θείῳ Πνεύματι, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἁγίαν Ἄγιε, καθοδηγούμενος.

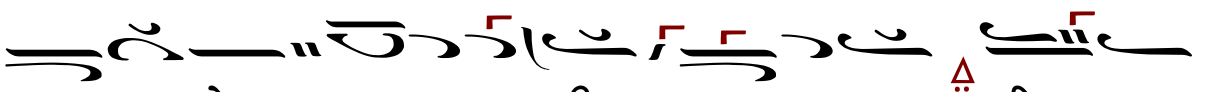
Σπῆχ. ς! ^χ _ν
Ὁ Δι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις ⁶ _λ αι νει τε αυ τον εν κυμ

βα λοις α λα λαγμου ^χ ₆ _λ πα σα πνο η ⁶ _λ αι

νε σα α τω τον Κυ ριον ⁶ _λ

Πάτερ Δαβίδ θεοδόξαστε, ὡς ἑωσφόρος ἀστήρ, τῇ Εὐβοίᾳ ἀνέτειλας, ἑναρέτοις πράξεσιν, ἱερῶς κλειζόμενος, καί Μονὴν θείαν σεπτῶς ἀνήγειρας, καί Μοναζόντων χορὸν συνήθροισας, οὓς καί ὠδήγησας, πρὸς ζωὴν οὐράνιον, βίῳ τῷ σῶ, καί λόγῳ τῆς χάριτος, καί θείοις θαύμασι.

Χρι ἰ ἰ στου ^π φη σι γαρ προς η μας
 ο ο ο Κυ ὑ ὑ ρι ἰ ἰ ος ως ο μο ζη
 η η η λου ους των Α α πο ο ο στο ο ο
 ο λων ^π ἰ ἰ δου δε ε δω ω ω κα υ μιν την
 ε ε ζου ου ου σι ἰ ἰ ἰ αν ^π κα τα πνε ευ
 μα α α α τω ων α α κα α θα α α
 αρ των ω στε αυ τα α α εκ βα α α λλειν
 και θε ρα πε ε ε ε ευ ειν πα σα αν νο ο ο
 σον και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι
 ἰ ἰ ἰ ἰ αν δι ο τοις προ στα αγ μα α α
 σιν α α α αυ του ου κα λω ως πο λι ἰ τε

 ευ σα α α με ε ε ε νοι ^π δω ρε α α

 αν ε λα α α α α βε ε ε ε τε ^Δ δω ω

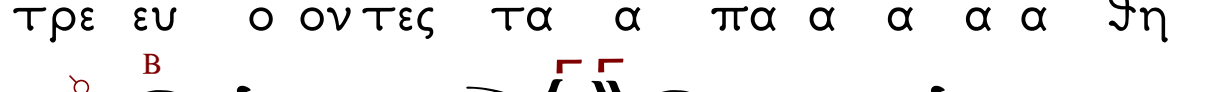
 ρε αν πα α ρε ε ε ε ε ε ε χε ε

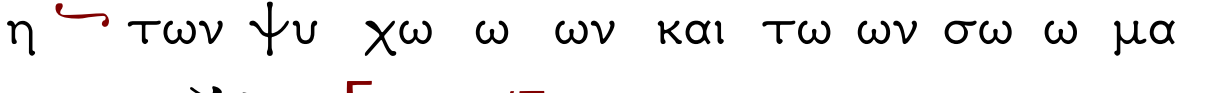
 ε ε πα α ρε ε χε ε ε τε ^Δ ι α

^Δ τρε ευ ο οντες τα α πα α α α α θη

 η ^B των ψυ χω ω ων και τω ων σω ω μα

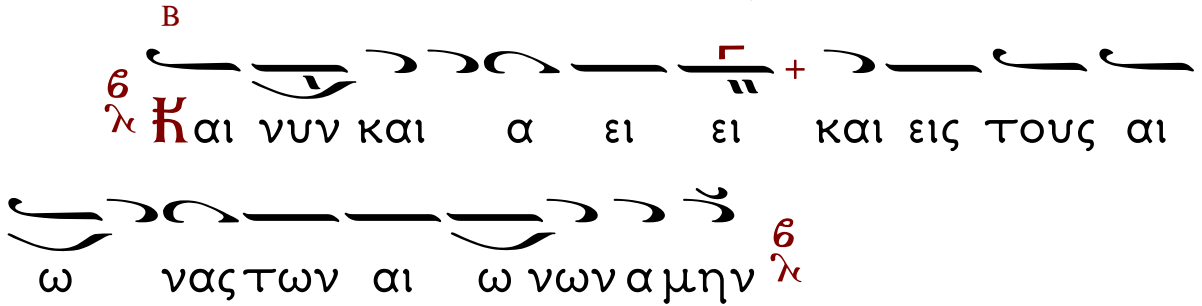

 α των η ημωνων

6
λ

Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ
κραταίωμα, χαῖρε κλιμαξ οὐράνιε, χαῖρε τὸ
κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας, χαῖρε Θεοτόκε, ἡ
κιβωτὸς ἡ λογικῆ, τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ
καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα, τῶν
πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ἡ ὀλόφωτος. ἡ
ἅγια καὶ πάγκαλος.

Δοξολογία ἤχος δ΄.

Ἦχος Γ΄τος

^Γ ⁶ ^λ ^B Δοξα σοι τω δειξαντι το φως ^Δ ⁶ ^λ δοξα
 εν υ ψιστοις Θεω και επι γης ειρηνηνη
 εν ανθρωποις ευδοκια ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^B Υμνου ουμεν σε ευλογουμεν σε ^Δ ⁶ ^λ
 προσκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευχα
 ριστουμεν σοι ^Δ ⁶ ^λ δια την μεγαλην σου
 δοξαν ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^B Κυριε Βασιλευ επουρανιε Θεε
^B Πατερ παντοκρατορ ⁶ ^λ Κυριε Υιε μο
 νογενης ^Δ ⁶ ^λ Ιησου Χριστε και Α

γι ον Πνευμα

6
λ

^B
6 λ Κυ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ

τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου

6
λ

^B
6 λ Π ροσ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ ο

κα θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και

+ ε λε η σον η μας

6
λ

^B
6 λ Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει

μο νος Κυ ρι ος ^Δ Ι η σους Χρι στος εις δο

ζαν Θεου Πατροσαμην 6
λ

Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω 6
λ

Σε και αι νε εσωτο ο νο μα α σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

νος 6
λ

Κα τα ζι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας 6
λ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

πα τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο

ξα σμε ε νο ν το ο νο μα σου εις τους αι ω

νας α μην

6
λ

M

6
λ ^Δ Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λεος σου εφ

η μας ^Δ _B κα θ α πε ρη λ πι σα με ν ε πι σε

6
λ

6
λ ^Δ Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο

ον με τα δι και ω μα τας ου (τρεις)

6
λ

_B ^M ^Δ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η

θ ης η μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω

ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με ^Δ _B ι α σαι

την ψυ χη ην μου ^Δ ο τι η μαρ τον σοι

6
λ

_B ^Δ Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ζον με ^Δ του ποι ει ν το θ ε λη μα σου ^Δ ο

τισυει ει ο Θε οςμου

6
λ

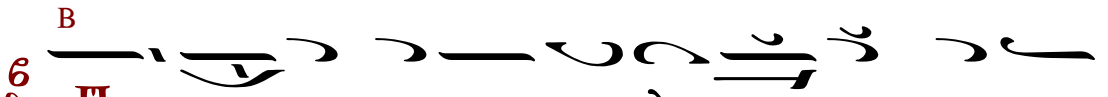

6
λ **O** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης **Δ** εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως

6
λ

6
λ **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε **6**
λ **Α** γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος Ι

σχυ ρος **Δ** Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

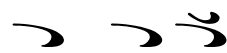
3 (τρίς)

μας

6
λ

6
λ **Δ** ο ξα Πα τρι ι και Υι ω **Δ** και Α γι ω

Πνευ μα τι

6
λ

6
λ **Κ** αι νυν και α ει **Δ** και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

6
λ

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ ἐ ΟΣΙΟΥ ἈΓΙΩ

⁶λ ⁶λ Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

⁶λ

Ἄσματικόν.

⁷λ ⁶λ ⁶λ Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος

⁶λ Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ ρο ος

⁶λ Ἄ α γι ι ος Α α θα α α α να

α α α τος ⁶λ ε ε λε η σο ον η η μα α α

α ας

⁶λ

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος λπδ̣ — λ̣ χ̣

^{χ̣} ^Γ
^Γ ^{λ̣} ^{χ̣}
 Ἄ γι οἰ Ἀ ναρ γυ ροῖ και θ̣αυ μα
 του ουρ γοῖ ^Γ ε πι σκε ψα σθε τας α σθε
 νει ας η μων ^Δ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ δω ρε
 αν δο τε η μι ι ι ι ι ι ι ν ^Γ

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

ᾠχος πλὴν ἤ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ ^γ ^δ ^ν ^μ
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ^γ ^δ ^ν

5. ^Ν ^γ ^δ ^ν ^π
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^γ ^δ ^ν

6. ^Ν ^γ ^δ ^ν
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ ^δ ^ν

7. ^Γ ^γ ^δ ^ν
Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^δ ^ν

8. ^{Δ-Θ} ^γ ^δ ^ν
Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^δ ^ν

9. ^Δ ^γ ^δ ^ν ^Γ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^δ ^ν

10. ^Ν ^γ ^δ ^ν ^Π ^Δ ^π
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^γ ^δ ^ν

11. ^Ν ^γ ^δ ^ν ^Δ ^Ν
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ ^δ ^ν

12. ^Ν ^γ ^δ ^ν
Cοι Κυ ρι ε ^γ ^δ ^ν

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β΄.

Ἄμνην

Σπχ. α΄ Ἄρνει ψυχή μου τὸν Κυρι

ὄν ἀνεσωκίριον ἐν τῇ ζωῇ μου

ψαλλώ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ

Ἐξωσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ ὁ ἐν

Ἁγίοις θαυμαστός ὁ ὁ ὁ ὁ

ψαλλόντας σοὶ ἀλληλουία

Σπχ. β΄ Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλλον τας σοι αλλη λου ι α

Σπχ. γ! τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοικ

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Σπχ. δ. Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αιωνων αμην

^M ^Δ Ο ^Δ μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου ^Β α θνατος υ πα α α αρχων
^M και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^Β τεραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρκω θη η ναι ^{Ζ'}
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Β α τρε ε πτωσ ε
 ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος ^Δ θνα ατωω θνα τον πα τη σας
^χ ^Δ ει εις ων ^{Ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Β και τω Α
^χ ⁶ ^M γι ω Πνευμα τι ^{ΓΔ} σωσον η μα ^Δ α ας

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΑΡΓΥΡῶΝ ἐ ΟΣΙΟΥ ΛΑΥΙΑ

Ἀντίφωνο γ'.

ᾠχος λπδ̣ —̣ ᾠχ̣

Στίχ.
Θαυμαστος ο Θεος εντοις Α

γι οισ αυ του

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος λπδ̣ —̣ ᾠχ̣

Ἄ γι οι Α ναρ γυ ροι και θαυμα

του ουρ γοι ε πι σκε ψα σθε τας α σθε

νει ας η μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε

αν δο τε η μι ι ι ι ι ι ι ν

Εἰσοδικόν.

ᾠχος Δι

^πχ ^Μ Δε ^Γ ευ ^Δ τε ^Γ προ ^Δ σκυ ^Γ νη ^Δ σω ^Γ μεν ^Δ και ^Γ προ
^Β σπε ^Μ εσω ^Γ με ^Γ εν ^Γ Χρι ^Γ στω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω
^Β σον ^Γ η ^Δ μα ^Γ ας ^Δ Υι ^Γ ε ^Δ Θε ^Γ ου ^Δ ο ^Δ εν ^Β Α ^Δ γι ^Δ ι
^Μ ι ^Γ οις ^Δ θ̄α ^Γ αυ ^Δ μα ^Γ στο ^Δ ο ^Δ ο ^Δ ο ^Δ ος ^Δ ψα ^Δ λ ^Δ λον ^Δ τας
^Μ σοι ^Γ α ^Δ λ ^Δ λου ^Δ ι ^Δ α

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

ᾠχος λπδ̣ —̣ ᾠ̣

Ἁ γι οἱ Ἀ ν α ρ γ υ ρ οἱ καὶ θ α α υ μ α
του ου ρ γ οἱ ε πι σ κε ψ α σ θ ε τ α ς α σ θ ε
ν εἰ α ς η μ ω ν Δ δ ω ρ ε α ν ε λα β ε τ ε Δ δ ω ρ ε
α ν δ ο ο τ ε η μιν ᾠ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος γ'.

Θείας πίστεως.

ᾠχος ἠ Γα.

ἠ **Μ**εγα ε ευ ρα το Ευ βοι α κλεος ἠ

 τον πα νε εν δο ζον Δα βιδ τον θει ον ἠ

 ως ι ε ρας α ρε τη ης καταγωγι ι ι

 ον ^π _κ και του Χρι στου οπα δο ον α λη θε

 στα τον ^χ και των Ο σι ων α πα αν των ε ε

^π φα μι ι ιλ λον ^π _κ δι ο ο Πα τερ Ο σι ε

 Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε ^χ _κ δω ρη σα

 σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος ἠ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων,
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.
Προκείμενον. ᾠχος δ΄.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **12:27-13:8**

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ
μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον
προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα
δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες
ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες
διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες
χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες
γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι;
Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς
γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς

ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν φωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλουΐα. (γ') Ἦχος α'.

Ἰδού δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. **Ὅ**τι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

ᾠχος Δι

^χ
^Δ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ε
 λαβομεν Πνευμα επουραανιον ευρο
 μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνοου ουντες αυτη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

ᾠχος Δι

^χ
^Δ Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφῆσιν
 ἀμαρτιων και εἰς ζωην αιωω
 νιον

Πληρω θη τω στομα η μων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΑΓΙΑΣΜΟΝ

ᾠχος λδ Νη

^χ
^ν **Ν**υν ε πε στη ο και ρος ο παν τας
 α γι α ζων **Δ** και ο δι και ος η μας α να
 με νει Κρι της ^ν **Δ** αλλ' ε πιστρε ψον ψυ χη προς
 με τα νοι αν ^ε **λ** ως η πορ νη κρα ζου σα συν δα
 κρυ υ σι **Δ** Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ^ν **Δ**
^ν **Ν**α μα α σιν ε πομ βρη σας Χρι στε πη
 γην των ι α σε ων ^ε **λ** εν τω παν σε πτω να ω
 της Παρ θε νου ση με ρον ^ν **Δ** τω της σης ευ λο γι
 ας ραν τι σμω φυ γα δευ εις τας νο ο σους των
 α σθε νουν των **Δ** ι α τρε ε των ψυ χων

και των σω μα των η μων

ν
δ

ν
δ Παρ θε νος ε τε κες α πει ρο γα με 6
λ

και Παρ θε νος ε μει νας Μη η τη η ρ α νυ μ
φευ τε ν
δ Θε ο το κε ε Μα ρι ι ι α ν
δ Χρι

στο ον τον Θε ον η μων ι κε τευ ε σω θη

ναι η μας

ν
δ

ν
δ Πα να γι α Θε ο το ο κε Παρ

θε νε ν
δ των χει ρων η μων τα ε ε ε ρ γα α

κα τευ θυ νον ν
δ και συ γ χω ρη σιν των πται

σμα α των η μων αι τη η η σαι εν τω

ψα α λ λειν η μας των Αγ γε ε λων τον υ

μνον

ν
Α

ν
Α ἄ γι ος ο Θε ος 6
λ Α γι ος ι σχυ

ν
Α ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
ν (τρίς)

μας

ν
Α

ν
Α θο ζα Πα τρι ι και Υι ω Δ και Α

ν
Υι ω Πνευ μα τι Δ και νυ υν και α ει Δ και

ν
εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

ν
Α ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
ν

μας

ν
Α

ν
Α υ να μις Α γι ος ο Θε ος Δ Α γι

ν
ος Ι σχυ ρος Δ Α γι ος α θα να α τος ε

λε η σονημας

ν
α

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθῶς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας

τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι..

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β΄.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοᾶς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινε ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιῆς ἐγένετο, ᾧ δῆποτε κατείχετο νοσήματι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐχή ἑτέρα λεγομένη ἀντὶ τῆς συνήθους μεγάλης, χάριν

συντομίας.

Θεὲ μεγαλώνουμε, ὁ ποιῶν θαυμάσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἔλθε τανῦν καὶ πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους σε δούλους σου, ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (*ἐκ γ'*). Καὶ δὸς τοῖς μεταλαμβάνουσι καὶ ῥαντιζομένοις ἐξ αὐτοῦ ἀπαλλαγὴν παντὸς κακοῦ· στερέωσιν καὶ καθαρισμόν οἴκων καὶ ἀπέλασιν πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας.

Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κοὶ Κύριε.

*Ὁ Ἱερεὺς, κλινόμενος,
λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην·*

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντα

ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος
σημαίνο-ντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ
καταξίωσαν ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ
σου, διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε
καὶ ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς
ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ
ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ
προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

*Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρόν,
εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου,
κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὀρθιον,
καὶ ψάλλων.
ῥῆχος α'.*

^χ_π⁹ ^Δ και
9 **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ και
+ ^Δ την κληρο νο μιαν σου ^π₉ νι
 ^Δ κα τα βαρ βα ^π₉ α ρων

δωρου ^πμενος ⁹ και των σω φυ λα ατων ^Δδι

α του Σταυρου σου πο λι ι τεευ μα ^π9

^π9 μα α ^πα α ^π9

^π9 των σων δω ρε ων α ξι ους η μας

ποι η σον ^ΔΘε ο το κε ε Παρ θε νε ⁶πα ρο

ρω ω ω σα τα πλημ με λη μα τα η μων

^Δκαι πα ρε χου σα ι α μα τα ⁶τοις εν πι ι

ι στει λαμ βα νου σι την ευ λο γι αν σου ^πχ

Α α χραν τε ε ε ^Δ

Ἦχος ὁ Πα

^πχ ^B ^π9 Πη γην ι α μα των ε ε χο ον τες

Α γι ο ι ο ι Α α να α αρ γυ υ υ υ ροι
 τας ι α σεις πα ρε ε χε ε ε τε πασι τοις
 δε ο ο με ε ε ε ε νοις ὡς με γι ι
 στω ων δω ρε ων α α ζι ι ω ω θε ε
 ε ε εν τες πα ρα της α ε να α α α α
 ου πη γης του ου Σω ω τη η η ρος
 Χρι ι ι στου φη σι γαρ προς υ μας
 ο ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ος ως ο μο ζη
 η η η λου ους των Α α πο ο ο στο ο ο
 ο λων ι ι δου δε ε δω ω ω κα υ μιν την
 ε ε ζου ου ου σι ι ι ι αν κα τα πνε ευ

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ὁ ΟΣΙΟΥ ΛΑΥΙΔ

^N
 μα α α α τω ων ^γ α α κα α θ α α α
^B
 αρτων ^Δ ω στε αυ τα α α εκ βα α α α λ λειν
 και θε ρα πε ε ε ε ευ ειν πα σα αν νο ο ο
^Μ
 σον ^Χ και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι
^Π
 ι ι ι ι αν ^π ⁹ δι ο τοις προ στα αγ μα α α
^Π
 σιν α α α αυ του ου ^π ⁹ κα λω ως πο λι ι τε
^Δ
 ευ σα α α με ε ε ε νοι ^π ⁹ δω ρε α α
 αν ε λα α α α βε ε ε ε τε ^Δ ^Δ δω ω
^Δ
 ρε αν πα α ρε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε πα α ρε ε χε ε ε τε ^Δ ^Δ ι α
^Δ
 τρε ευ ο ον τε ς τα α πα α α α α θη

η των ψυ χω ω ων και τω ων σω ω μα

α των η ημωνων

Δοξα Πα τρικαι Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω

νας των αι ωνων αμην

Νευ στον πα ρα κλη σε σι σων ι κε των

Πα να μω με πα ου σα δει νων η μων ε πανα

στα α α σεις πα σης θλι ψε ως η μα ας

α πα λ λατ του σα σε ε γαρ μο νην α σφα λη και

βε βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν και την σην

προ στα σι αν κε κτη με θα ⁶μη αι σχυν θω μεν
Δε σποι να σε προ σκα λου με νοι σπεν στον εις ι
κε σι ι αν των σοι πι στως βο ω ων των ⁶
χαι ρε Δε σποι να η πα αν των βο η θει
α χα ρα και σκε ε πη και σω τη ρι α των ψυ
χων η μω ω ω ων ⁶

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.